

“मीठे बच्चे- अहिले तिमीले बेहदको पवित्रतालाई धारण गर्नु छ, बेहदको पवित्रता अर्थात् एक बाबाको सिवाय अरू कसैको याद नआओस्।”

प्रश्न:- बाबासँग वर्सा लिनुभन्दा पहिलेको पुरुषार्थ र त्यसपछिको स्थितिमा के अन्तर छ ?

उत्तर:- जब तिमी बाबाबाट वर्सा लिन्छौ तब देहका सबै सम्बन्धहरूलाई छोडेर एक बाबालाई याद गर्ने पुरुषार्थ गच्छौ र जब वर्सा मिल्छ अनि बाबालाई बिर्सन्छौ। अहिले वर्सा लिनु छ त्यसैले कसैसँग पनि नयाँ सम्बन्ध जोड्नु छैन। नत्र बिर्सिन मुश्किल हुन्छ। सबै कुरा बिर्सेर एकलाई याद गर्नु भन्ने वर्सा मिल्छ।

गीत:- यह वक्त जा रहा है .....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ- ज्ञानी र अज्ञानी कस-कसलाई भनिन्छ, यो केवल तिमी ब्राह्मणहरूले नै जान्दछौ। ज्ञान हो पढाइ जसबाट तिमीले जानिसक्थौ हामी आत्मा हौं, उहाँ परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ। तिमी जब त्यहाँबाट मधुबन आउँछौ तब पहिले अवश्य आफूलाई आत्मा सम्झन्छौ। हामी जान्छौ आफ्ना बाबाको पासमा। बाबा, शिवबाबालाई भनिन्छ, शिवबाबा हुनुहुन्छ प्रजापिता ब्रह्माको तनमा। उहाँ पनि बाबा हुनुभयो। तिमी घरबाट निस्कदा सम्झन्छौ, हामी बापदादाको पासमा जाँदैछौं। चिट्ठीमा पनि तिमी लेख्छौ “बापदादा” शिवबाबा, ब्रह्मा दादा। हामी बाबाको पासमा जान्छौं। बाबाले कल्प-कल्प हामीलाई मिल्नुहुन्छ। बाबाले हामीलाई बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ, बेहद पवित्र बनाएर। पवित्रतामा हद र बेहद हुन्छ। तिमीले पुरुषार्थ गच्छौ बेहद पवित्र, सतोप्रधान बन्नको लागि। नम्बरवार त हुन्छन् नै। बेहद पवित्र अर्थात् एक बेहदको बाबा सिवाय अरू कसैको याद नआओस्। उहाँ बाबा अत्यन्त मीठो हुनुहुन्छ। सर्वोच्च भगवान् नै बेहदका बाबा हुनुहुन्छ। सबैको पिता हुनुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूले नै चिनेका छौ। बेहदका बाबा सदैव भारतमा नै आउनुहुन्छ। आएर बेहदको संन्यास गराउनुहुन्छ। संन्यास पनि मुख्य छ नि, जसलाई वैराग्य भनिन्छ। बाबा सबै पुरानो छी-छी दुनियाँबाट वैराग्य दिलाउनुहुन्छ। प्यारा बच्चाहरू, यसबाट बुद्धिको योग हटाइदेऊ। यसको नाम नै हो नर्क, दुःखधाम। स्वयं पनि भनिरहन्छन्, कोही मर्नो भन्ने भन्छन् स्वर्गवासी भयो, त्यसैले नर्कमा नै थियो नि। अहिले तिमी सम्झन्छौ- यो जुन भन्छन्, त्यो पनि गलत छ। स्वर्गवासी बन्नको लागि बाबा सत्य कुरा बताउनुहुन्छ। अहिले नै पुरुषार्थ गर्नुपर्छ। स्वर्गवासी बन्नको लागि पनि बाबा सिवाय अरू कसैले पुरुषार्थ गराउन सक्दैन। तिमी अहिले पुरुषार्थ गर्दैछौ २१ जन्मसम्म स्वर्गवासी बन्न। बनाउनेवाला बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई भनिन्छ नै हेवनली गड फादर। स्वयं आएर भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू, म तिमीहरूलाई पहिले शान्तिधाम लैजान्छु। मालिक हौ नि। शान्तिधाम गएर फेरि आउँछौ सुखधाममा पार्ट खेलन। हामी शान्तिधाम गएपछि अरू सबै धर्मकाहरू पनि शान्तिधाम जान्छन्। यो सारा ड्रामाको चक्रलाई बुद्धिमा राख्नु छ। हामी सबै जान्छौ शान्तिधाम अनि हामी नै पहिले आएर बाबाबाट वर्सा प्राप्त गच्छौं। जसबाट वर्सा पाउनु छ उहाँलाई अवश्य याद गर्नु छ। बच्चाहरूले जान्दछन्- वर्सा प्राप्त भएपछि फेरि बाबाको याद भुलिन्छ। वर्सा धेरै सजिलोसँग मिल्छ। बाबा सम्मुख भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, तिम्रो जति पनि देहका सम्बन्धहरू छन्, सबैलाई बिर्सिदिऊ। अब कुनै पनि नयाँ सम्बन्ध जोड्नु छैन। यदि कुनै पनि सम्बन्ध जोड्यौ भने फेरि त्यसलाई बिर्सिनुपर्ने हुन्छ। सम्झ, बच्चा वा बच्ची जन्मियो भने त्यो पनि समस्या नै हुन्छ। अझै याद बढ्यो नि। बाबा भन्नुहुन्छ- सबैलाई बिर्सेर एकलाई नै याद गर्नु छ। हाम्रो माता, पिता, टीचर, गुरु

२०७२ आषाढ ४ शुक्रवार १९-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
आदि सबै उहाँ नै हुनुहुन्छ, एकै बाबाका सन्तान हामी भाइ-बहिनी हौं। काका-मामा आदिको कुनै
सम्बन्ध छैन। यो एउटै समय हो जहाँ भाइ-बहिनीको सम्बन्ध मात्रै रहन्छ। ब्रह्माका सन्तान
शिवबाबाका पनि सन्तान हुन् भने नाति-नातिनीहरू पनि हुन्। यो त बुद्धिमा पक्का याद आउँछ नि।
नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। हिंङ्दा-डुल्दा पनि तिमी बच्चाहरू स्वदर्शन चक्रधारी बन्छौ।

तिमी बच्चाहरू यस समय चैतन्य लाइट हाउस हो। तिम्रो एउटा आँखामा मुक्तिधाम, अर्को आँखामा
जीवनमुक्तिधाम छ। त्यो लाइट हाउस त जड हुन्छ, तिमी चैतन्य हो। तिमीलाई ज्ञानको नेत्र मिलेको
छ। तिमी ज्ञानवान बनेर सबैलाई बाटो देखाउँछौ। बाबाले पनि तिमीलाई पढाउँदै हुनुहुन्छ। तिमीलाई
थाहा छ, यो दुःखधाम हो। अहिले हामी संगममा छौं। बाँकी सारा दुनियाँ कलियुगमा छन्। संगममा
बाबा बच्चाहरूसँग बसेर कुरा गर्नुहुन्छ, बच्चाहरू नै यहाँ आउँछन्। कसै-कसैले लेख्छन्— बाबा,
फलानालाई ल्याऊँ ? राम्रो छ, गुण धारण गर्न सक्छ, शायद तीर पनि लाग्न सक्छ। त्यसैले बाबालाई
पनि दया लाग्छ, उसको कल्याण होस्। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। यस
समयमा नै तिमी पुरुषोत्तम बन्छौ। कलियुगमा सबै छन् कनिष्ठ पुरुष, जसले उत्तम पुरुष लक्ष्मी-
नारायणलाई नमन गर्छन्। सत्ययुगमा कसैले कसैलाई नमन गर्दैनन्। यहाँका यी सबै कुरा त्यहाँ
हुँदैन। यो पनि बाबा सम्झाउनुहुन्छ— राम्रोसँग बाबाको यादमा रहेर सेवा गर्नु भन्ने पछि गएर
तिमीलाई साक्षात्कार पनि भइरहन्छ। तिमी कसैको पनि भक्ति आदि गर्दैनौ। तिमीलाई बाबाले केवल
पढाउनु हुन्छ। घरै बसेर स्वयं नै साक्षात्कार आदि भइरहन्छ। धेरैलाई ब्रह्माको साक्षात्कार हुन्छ,
उनको साक्षात्कारको लागि कसैले पुरुषार्थ गर्दैनन्। बेहदका बाबाले यिनीद्वारा साक्षात्कार गराउनुहुन्छ।
भक्तिमार्गमा जसले जसलाई जस्तो भावना राख्छ, त्यसैको साक्षात्कार हुन्छ। यतिखेर तिम्रो भावना
सर्वोच्च बाबामाथि छ। विना मेहनत नै बाबाले साक्षात्कार गराउँदै रहनुहुन्छ। शुरूमा कति ध्यानमा
जान्थे, आपसमा बसेर स्वयं ध्यानमा जान्थे। कुनै भक्ति कहाँ गर्नु पर्‍यो र ? बच्चाहरूले कहिल्यै भक्ति
गर्छन् र ? एउटा खेलजस्तै भयो, जाऊँ वैकुण्ठमा जाऊँ। एक अर्कालाई हेर्दै वैकुण्ठ जान्थे। जे जस्तो
बित्यो, त्यो फेरि दोहोरिन्छ। तिमी जान्दछौ— हामी नै यस धर्मका थियौं। सत्ययुगमा सबैभन्दा पहिले
यही धर्म थियो, यसैमा धेरै सुख छ। फेरि बिस्तारै-बिस्तारै कलाहरू कम हुँदै जान्छन्। जुन सुख नयाँ
घरमा हुन्छ त्यो पुरानो घरमा हुँदैन। केही समयपछि त्यो भव्यता कम हुँदै जान्छ। स्वर्ग र नर्कमा
धेरै फरक छ नि। कहाँ स्वर्ग, कहाँ यो नर्क। तिमी खुशीमा रहन्छौ, यो पनि जान्दछौ— बाबाको याद
पक्का टिक्नेछ। हामी आत्मा हौं— यही भुल्छन् अनि देह-अभिमानमा आउँछन्। यहाँ बस्दा कोसिस
गरेर आफूलाई आत्मा निश्चय गर। अनि बाबाको याद पनि रहन्छ। देहमा आउनाले देहका सबै
सम्बन्धहरू पनि याद आउँछन्। यो एउटा नियम हो। तिमीले गाउँछौ पनि— मेरो त एक, दोस्रो न
कोही। बाबा हामी बलिहार जान्छौं। अभै समय छ, एकको नै याद गर्नु छ। आँखाले जसलाई देखे
पनि घुम्दा-फिर्दा केवल आत्माले बाबालाई नै याद गर्नु छ। शरीर निर्वाह गर्नको लागि कर्म पनि गर्नु
छ। तर हातले काम गर्दै रहे पनि दिल बाबाको यादमा रहोस्। आत्माले आफ्नो प्रियतमलाई नै याद
गर्नु छ। कसैलाई कुनै साथीसँग प्रीति बस्छ भने उसैमा याद टिक्छ। अनि त्यो सम्बन्ध टुट्न मुश्किल
हुन्छ। सोध्छन्— बाबा यो के हो, अरे तिमी नाम-रूपमा किन फँस्छौ ? एक त तिमी देह-अभिमान
बन्छौ अनि अर्को तिम्रो विगतको पनि हिसाब-किताब छ, त्यसले धोखा दिन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यी
आँखाहरूले जे जति देख्छौ त्यसमा बुद्धि नजाओस्। तिम्रो बुद्धिमा यही रहोस्, हामीलाई शिवबाबाले
पढाउनुहुन्छ। यस्ता धेरै बच्चाहरू छन् जो यहाँ बसेर पनि कहिल्यै बाबाको याद गर्दैनन्। कति त

२०७२ आषाढ ४ शुक्रबार १९-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
यहाँ बसेर पनि यादमा रहन सकदैन् । स्वयंलाई हेर्नु छ— मैले शिवबाबालाई कति याद गरें ? नत्र
चार्टमा दाग पर्नेछ ।

भगवान् भन्नुहुन्छ— मीठे बच्चे, मलाई याद गर । आफूसँग नोट राख, जब चाह्यो यादमा बस । खाना
खाएपछि चक्कर लगाएर १०-१५ मिनेट यादमा बस किनकि यहाँ कुनै काम-काज त छैन । फेरि
पनि जुन काम-काज छोडेर आएका छौ त्यो कसै-कसैको बुद्धिमा त आइरहन्छ । लक्ष्य एकदम ठूलो
छ, बाबा भन्नुहुन्छ— आफ्नो जाँच गर । यो तिम्रो धेरै मूल्यवान् समय हो । भक्ति मार्गमा तिमिले कति
समय व्यर्थमा गुमायौ । दिन प्रतिदिन तलतिरै भर्दै रहन्छौ । कृष्णको दर्शन हुँदा एकदम खुशी हुन्छौ ।
मिल्ने त केही पनि होइन । बाबाको वर्सा त एकैपटक मिल्छ, अब बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो यादमा रह्यौ
भने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप मेटिन्छ । स्वर्गको पासपोर्ट उनै बच्चाहरूलाई मिल्छ जो यादमा
रहेर आफ्नो विकर्महरूलाई विनाश गरी कर्मातीत अवस्थालाई प्राप्त गर्छन् । नत्र धेरै सजाय
खानुपर्नेछ । बाबाले अर्को पनि राय दिनुहुन्छ, आफ्नो ताज र तख्तको फोटो आफ्नो पकेटमा राख्यौ
भने याद रहन्छ । यसबाट हामी यो बन्छौ । जति हेर्छौ त्यति याद आउँछ । अनि त्यसैमा नै मोह
बस्छ । हामी यो बन्दैछौ— नरबाट नारायण, चित्र देखेर खुशी हुन्छ । शिवबाबाको याद आउँछ । यी सबै
पुरुषार्थ गर्ने युक्तिहरू हुन् । तिम्रो कसैसँग पनि सोध, सत्यनारायणको कथा सुन्नाले के हुन्छ ? हाम्रो
बाबाले हामीलाई सत्य-नारायणको कथा सुनाउँदै हुनुहुन्छ । कसरी ८४ जन्म लियो, त्यसको पनि त
हिसाब चाहियो नि । सबैले त ८४ जन्म लिंदैनन् । दुनियाँलाई त केही पनि थाहा छैन । केवल त्यतिकै
बोलिदिन्छन्— यसलाई भनिन्छ सैद्धान्तिक । यो हो तिम्रो व्यावहारिक । अहिले जे भइरहेको छ,
भक्तिमार्गमा त्यसका किताबहरू बन्छन् । तिम्रो स्वदर्शन चक्रधारी बनेर विष्णुपुरीमा आउँछौ । यो हो
नयाँ कुरा । रावण राज्य भुट खण्ड, अनि सचखण्ड रामराज्य हो । चित्रहरूमा एकदम स्पष्ट छ ।
अहिले यो पुरानो दुनियाँको अन्त हो, ५ हजार वर्ष पहिले पनि विनाश भएको थियो । वैज्ञानिकहरूलाई
पनि ख्यालमा आउँछ— हामीलाई प्रेरणा दिने कोही छ, जसले गर्दा हामी यो सबै गरिरहन्छौ । थाहा
पनि छ— हामीले यस्तो गर्नु भने यसबाट सबै समाप्त हुन्छ । तर परवश छन्, डर लागिरहन्छ ।
थाहा छ घरमै बसेर एउटा बम छोड्यौ भने सबै समाप्त गर्छौ । एरोप्लेन, पेट्रोल आदिको पनि
आवश्यकता पर्दैन । विनाश त अवश्य हुनु नै छ । नयाँ दुनियाँ सत्ययुग थियो, क्राइस्टभन्दा ३ हजार
वर्ष पहिला स्वर्ग थियो, फेरि अब स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ । पछि गएर बुझ्नेछन् । तिम्रीलाई
थाहा छ, स्थापना अवश्य हुनु छ । यसमा त थोरै पनि संशय छैन । यो ड्रामा चलिरहन्छ कल्प पहिले
जस्तै । ड्रामाले अवश्य पुरुषार्थ गराउँछ । यस्तो पनि होइन, जे ड्रामामा छ त्यही हुन्छ.... । सोध्छन्,
पुरुषार्थ ठूलो या भाग्य ठूलो ? पुरुषार्थ ठूलो हो, किनकि पुरुषार्थबाटै भाग्य बन्छ । पुरुषार्थ नगरिकन
कोही पनि रहन सकदैन । तिम्रो पुरुषार्थ गर्दैछौ नि । कहाँ कहाँदेखि बच्चाहरू आउँछन्, पुरुषार्थ गर्छन् ।
भन्छन्— बाबा हामी बिर्सिन्छौ । अरे, शिवबाबाले तिम्रीलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर, कसलाई
भन्नुभयो ? म आत्मालाई भन्नुभयो । बाबा आत्माहरूसँग नै कुरा गर्नुहुन्छ । शिवबाबा नै पतित-पावन
हुनुहुन्छ, यो आत्माले पनि उहाँबाटै सुन्छ । तिम्रो बच्चाहरूलाई यो पक्का निश्चय रहनुपर्छ, बेहदका
बाबाले हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । उहाँ हुनुहुन्छ सर्वोच्च, सबैभन्दा प्यारा बाबा ।
भक्तिमार्गमा उहाँलाई नै याद गर्थे, गाउँछन् पनि— तुम्हारी गति-मति न्यारी । अवश्य मत दिनुभएको
थियो । अहिले तिम्रो बुद्धिमा छ— यत्तिका सबै मानिसहरू घर फर्किन्छन् । विचार गर कति आत्माहरू
छन्, सबैको वंशवृक्ष छ । सबै आत्माहरू फेरि नम्बरवार गएर बस्छन् । क्लास ट्रान्सफर हुन्छ भने

२०७२ आषाढ ४ शुक्रवार १९-०६-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन नम्बरवार बस्छन् नि । तिमी पनि नम्बरवार जान्छौ । सानो बिन्दु (आत्मा) नम्बरवार गएर बस्छ, अनि नम्बरवार नै पार्ट खेलन आउँछ । यो हो रुद्रमाला । बाबा भन्नुहुन्छ— यति करोड आत्माहरूको मेरो माला छ । माथि म फूल छु फेरि पार्ट खेलनको लागि सबै यहीं आएका छन् । यही ड्रामा बनेको छ । भनिन्छ पनि बनीबनाऊ ड्रामा हो । यो ड्रामा कसरी चल्छ ? यो पनि तिमीले जान्दछौ । सबैलाई यही बताऊ, आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु भने तिम्रो विकर्म विनाश हुन्छ अनि तिमी जान्छौ । यो मेहनत हो । सबैलाई बाटो बताउनु छ, यो तिम्रो कर्तव्य हो । तिमी कुनै देहधारीमा फँसाउँदैनौ । बाबाले त भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने पाप भस्म हुन्छ । बाबाले निर्देशन दिनुहुन्छ भने त्यो त गर्ने पर्छ । सोधनुपर्ने के कुरा छ । जे गरेर भए पनि अवश्य याद गर, यसमा बाबा के कृपा गर्नुहुन्छ र ? याद तिमीले गर्नु छ, वर्सा तिमीले लिनु छ । बाबा स्वर्गको रचयिता हुनुहुन्छ भने अवश्य स्वर्गको वर्सा मिल्छ । अहिले तिमी जान्दछौ— यो वृक्ष पुरानो भइसकेको छ, त्यसैले यो पुरानो दुनियाँदेखि वैराग्य छ । यसलाई भनिन्छ बेहदको वैराग्य । ती हठयोगीहरूको हो हदको वैराग्य । उनीहरूले बेहदको वैराग्य सिकाउन सक्दैनन् । बेहदका वैरागीहरूले फेरि हदको कसरी सिकाउन सक्छन् ? अब बाबा भन्नुहुन्छ— सिकीलधे बच्चे, तिमीले पनि भन्छौ, कति सिकीलधा बाबा हुनुहुन्छ । ६३ जन्म बाबालाई याद गर्नु । हाम्रो त एक बाबा, दोस्रो न कोही । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) स्वर्गमा जाने पासपोर्ट लिनको लागि बाबाको यादद्वारा आफ्नो विकर्महरूलाई विनाश गरेर कर्मातीत अवस्था बनाउनु छ । सजायहरूबाट बच्ने पुरुषार्थ गर्नु छ ।
- २) ज्ञानवान् बनेर सबैलाई बाटो देखाउनु छ, चैतन्य लाइट हाउस बन्नु छ । एउटा आँखामा शान्तिधाम, अर्को आँखामा सुखधाम रहोस् । यस दुःखधामलाई बिसर्नु छ ।

वरदानः— पवित्रताको शक्तिद्वारा सूक्ष्मवतन वा तीनै लोकहरूको अनुभव गर्ने श्रेष्ठ भाग्यवान् भव

जुन बच्चाहरूसँग पवित्रताको शक्ति छ, बुद्धियोग बिल्कुलै रिफाइन छ, त्यस्ता भाग्यवान् बच्चाहरूले सजिलैसँग तीनै लोकको भ्रमण गर्न सक्छन् । सूक्ष्मवतनसम्म आफ्नो संकल्प पुर्‍याउनको लागि सर्व सम्बन्धहरूको सारयुक्त महीन याद हुनुपर्छ । यो नै सबैभन्दा शक्तिशाली तार हो, यसमा मायाले हस्तक्षेप (इन्टरफियर) गर्न सक्दैन । सूक्ष्मवतनको रौनकलाई अनुभव गर्न स्वयंलाई पवित्रताको शक्तिद्वारा सम्पन्न बनाऊ ।

स्लोगनः— कुनै व्यक्ति, वस्तु र वैभवप्रति आकर्षित हुनु नै साथी बाबालाई संकल्पद्वारा छोडिदिनु हो ।